

DIE XII. OCTOBRIS.

OFFICIUM

IN COMMEMORATIONE

B. M. V. DE COLUMNA,

PRO REGNO ARAGONIÆ TANTUM.

(Dup. I. clas. cum oct.)

AD VESPERAS,
antiphona.

Gabriëlis ore;
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis;
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

Sapiëntia... cum reliquis de
Laudibus. Psalm. Dixit Dómi-
nus... cum reliquis, ut in Of-
ficio parvo B. M. V.

Capitulum. Eccl. 24.

In ómnibus réquiem, quæsivi,
et in hæreditate Dómini morâ-
bor, et dixit mihi Creátor óm-
nium: In Jacob inhábita, et in
Israël hæreditare, et in electis
meis mitte radices.

Hymnus.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave

Ÿ. Ora pro nobis, sancta
Maria advocata nostra.
R. Ut digni efficiamur pro-
missionibus Christi.

qui per gloriosissimam Filii
tui Matrem cœlesti præsidium
nobis mirabiliter præparasti;
concede propitius, ut quam
peculiari titulo de Columna pia
devotione veneramur, ejus per-
petuo protegamur auxilio: Per
eundem Dominum nostrum.....

Ad Magnificat, Antiphona.

Elégi, et sanctificavi locum
istum præsentia mea, ut sis ibi
nomen meum, et permâneant
oculi mei, et cor meum ibi
cunctis diebus.

Ad Matutinum, invitatorium.

Sanctam festivitatem beate
Mariæ Virginis cum gaudio ce-
lebramus, Christum ejus Fi-
lium adoremus Dominum.

Psalmus. Venite, exultemus
Dómino.....

Oratio.

Omnipotens sempiternè Deus,

HYMNUS.

Júbilo dulci canimus Mariam,
Flumen æternæ pietatis, unde
Hauriunt omnes, quibus ardet alto
Pectore virtus.
Cujus est primo fidei sub ortu
Noster expertus populus favorem,
Cum per Hispanas micuisset oras
Stemma salutis.
Longa quod plausu cecinit vetustas
Quod patres olim coluere festum,
Prædicent sanctè, celebrantque grata
Mente nepotes.
Fertur ut quondam monitus Jacobus
Caesaraugustae posuisse templum.
Nostra sic aedes nitidas Mariæ
Corda dicemus.
Virginitatis laudes celebrans Iberus
Civis exultet, memor et receptae
Gratiæ, festo redeunte, vota
Debita solvat.

Sit decus summum tibi, Christe, Mater
Pura quem virgo generavit, æqua
Laude dicatur Pater, ac perenni
Spiritus ævo. Amen.

In I. Nocturno, antiphona.

mane vigilant ad me, invé-
nient me.

Columnam ducem habuimus ig-
notæ viæ, et solem sine læsura
boni hospitii præstitisti.

*Psalmi de Officio parvo B.
M. V.*

Antiphona. Non fecit taliter omni
nationi, et juditia sua non ma-
nifestavit eis.

Antiphona. Sapientia ædificavit
sibi domum, et mensam suam
proposuit.

Ÿ. Spécie tua, et pulchri-
tudine tua. R. Intende, pró-
sperè procède, et regna.

R. Vidi speciosam, sicut co-
lumbam, ascendentem desuper
rivos aquarum cujus inestimá-
bilis odor erat nimis in vesti-
mentis ejus: * Et sicut dies
verni circumdabant eam flores
rosarum, et lilia convallium.
Ÿ. Quæ est ista quæ ascendit
per desertum, sicut virgula fu-
mi, ex aromatibus myrrhæ et
thuris? Et sicut...

Lectio II.

Mecum sunt divitiæ, et gló-
ria, opes superbæ, et justitia.
Melior est enim fructus meus
auro, et lapide pretioso, et ge-
nimina mea argento electo. In
viis justitiæ ambulo, in medio
semitarum judicii, ut ditem di-
ligentes me, et thesauros eor-
um repleam. Dominus possedit
me in initio viarum suarum,
antequam quidquam faceret
a principio. Ab æterno ordina-
ta sum, et ex antiquis
antequam terra fieret. Nondum
erant abyssi, et ego jam con-
cepta eram: necdum fontes
aquarum eruperant: necdum
montes gravi mole constiterant:
ante colles ego parturiebar.

De Parabolis Salomonis.

Cap. 8. b et 9.

Lectio I.

Ego sapientia habito in con-
silio, et eruditis intersum co-
gitationibus. Timor Domini odit
malum: arrogantiam, et super-
biam, et viam pravam, et os
bilingue detestor. Meum est
consilium et æquitas, mea est
prudencia, mea est fortitudo.
Per me reges regnant, et legum
conditores justa decernunt. Per
me principes imperant, et po-
tentes decernunt justitiam. Ego
diligentes me diligo; et qui

ñ. Beatíssima Virgo sancto Jacobo Apóstolo ad Ibéri flúminis ripam oránti apparuit : * Ibique ut sacéllum exstrúeret, eidem injúnxit.

ŷ. Ecce locus signátus, et honóri Deíparæ deputátus. Ibique...

Lectio III.

Beátus homo, qui áudit me, et qui vígilat ad fores meas quotidiè, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et háuriet salútem à Dómino : qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, diligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

ñ. Jacóbus Apóstolus ædiculam exstrúxit, * Quæ antiqua populórum religiõne, et máxima frequéntia celebrátur. ŷ. Auribus nostris audívimus : patres nostri annuntiáverunt nobis. Quæ antiqua... Glória Patri... Quæ antiqua.

Tulit Jacob lápidem unum, et vocávit nomen loci illíus: Lapis adjutórii.

Añã. Fundaménta ejus in móntibus sanctis : diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Añã. Ecce ego mittam in fundaméntis Sion lápidem probátum, angulárem, pretiósium.

ŷ. Adjuvábít eam Deus vul-tu suo. ñ. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo S. Augustíni Episcopi.
Sermone 18. de Sanctis.

Lectio IV.

Adest nobis, dilectíssimi optátus dies Commemoriatiõnis beátæ ac venerábilis semper vírginis Mariæ : ideò cum summa exultatiõne gáudeat terra nostra, tantæ Vírginis illustráta solemnitate. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiósium lílium convállium, per cujus partum mutátur nátura protoplastórum, delétur et culpa. Præcisum est in ea illud Hevæ infelicitátis elógium, quo dicitur : In dolore páries filios tuos ; quia ista in lætítia Dómini péperit. Heva lácrymas, María gáudium in ventre portávit ; quia illa peccatórem, ista édídít innocéntem.

ñ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, Ecclésia Dei vivi : * Colúma fidei, et firmamentum veritátis. ŷ. Verè non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli. Colúma fidei...

Lectio V.

O beáta mater, quis tibi digna váleat jura gratiárum, ac láudum præconiã repéndere, quæ singulári tuo assénsu mundo succurrísti pérdito? Accipe itaque cuascúmque exiles, quascúmque méritis tuis impares gratiárum actiõnes, et cum suscepéris vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiõnis, et repórta nobis antídoto reconciliatiõnis. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus ; quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te, Beatíssima, nostrórum est exspectatiõ præmiórum.

ñ. Ad simulácrum Vírginis pilæ è mármore superstans piè venerándum póplu de longínquo véniunt : * Vota sua húmili corde offerunt, et úberes grátias à Deo impetrant. ŷ. Leva in circúitu óculos tuos, et vide : Omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi. Vota sua....

Lectio VI.

Et profectó sperándum nobis ac

præcipuè lætandum est, quibus insigni beneficio peculiárem suimet obtinéndi patrocínii fidúciã clementíssima Virgo concessit. Ut enim pia et antiqua traditio habet, cum Jacóbus Apóstolus, Major nuncupátus, divíno consílio in Hispániam appulisset, et aliquándiu Cæsaraugustæ substitisset, ipsi cum áliquot discipulis noctu ad Ibéri flúminis ripam oránti, beáta Virgo, dum adhuc in humanis ágeret, apparuit, ibique ut sacéllum exstrueret, eidem injúnxit. Quare nihil cunctátus Apóstolus, discipulis opem feréntibus, ædiculam Deo in ipsius Vírginis honórem dicávit. Huic autem procedéntibus séculis, ámplius, et angústius templum accessit, quod à simulácro Deíparæ, pilæ è mármore superstánte, atque ibidem máxima totius regni pietate, ac frequéntia veneráto, à Colúma olim accéptum nomen, hisce quoque tempóribus rétinet. Utque débitus Deo cultus, ac fervens jam erga Vírginem populórum devótiõ ubérius in dies inèreméntum accípiat, Clemens Duodécimus Póntifex Máximus per univérsas Regi cathólico sujéctas ditiõnes ejusdem Commemoriatiõnis Officiũ diè duodécima octóbris celebrári indúlsit. Et novissimè Summus Póntifex Pius Séptimus hanc Festivitatẽ ad ritum primæ classis

cum octava elevavit, Officium-que proprium in ea recitari posse concessit, sed pro toto regno Aragóniæ tantum. Pius vero Nonus Pontifex Maximus clementer deferens fervidis votis quamplurium Antistitum Hispaniæ Ditionis, qui anno octingentesimo sexagesimo secundo Romæ morabantur occasione solemnis Canonizationis Sanctorum Martyrum Japonensium, et Sancti Michaelis de Sanctis Confessoris, indulsit ut idem Officium cum Missa Deiparæ ab omnibus in tota Hispania ad Horas Canonicas recitandas adstrictis persolveretur.

ñ. Vox turturis audita est in terra nostra: signum magnum apparuit in cælo:

* Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus. ꝑ. Et in capite ejus corona duodecim stellarum. Mulier... Glória Patri... Mulier...

In III. Nocturno, añã.

Dedit nobis Dominus civitatem munitam et columnam ferream.

Añã. Dum anxiaretur cor nostrum, in petra exaltasti nos.

Añã. En ego stabo ibi coram te super petram, et exibit ex ea aqua, ut bibat populus meus.

ꝑ. Elegit eam Deus, et præelegit eam.

ñ. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 11. d.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit, Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

Magnæ devotiõnis et fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis et Pharisæis Dominum tentantibus, simul et blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et præsentium procerum calumniam, et futurorum confundat hæreticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant; sic hæretici postea negando, Mariam semper virginem, sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstan-

tialemque matri filium hominis fatere non debere dixerunt.

ñ. Insigni beneficio peculiarem sui obtinendi patrocini fiduciam clementissima Virgo nobis concessit:

* Quæ hunc locum elegit, in quo preces undique confluentium benignè exciperet.

ꝑ. Filii tui de longè venient, et filia tuæ de latere surgent. Quæ hunc...

Lectio VIII.

Sed si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis à carne Virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, ubera quæ lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed, factum ex muliere, quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne: alioquin nec verè Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur, his contra Eutychem dictis, extollamus vocem cum Ecclesia catholica, cujus hæc mulier typum gessit, extollamus, et mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter, qui te portavit, et ubera

quæ suxisti. Verè enim beata parens, quæ sicut quidam ait, enixa est puerpera Regem, qui cælum terramque tenet per sæcula.

ñ. Tu glória Jerúsalem, tu lætitia Israël: * Et honorificentia populi nostri. ꝑ. Cum summa exultatione gaudeat terra nostra tantæ Virginis illustrata visitatione. Et honorificentia... Glória Patri... Et honorificentia.

Lectio IX.

Quinimmo beati qui audiunt verbum Dei, et custodiunt. Pulchrè Salvator attestatiõni mulieris annuit non eam tantummodo quæ Verbum Dei corporaliter generare meruerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter auditu fidei concipere, et boni operis custodia vel in suo, vel in proximorum corde parere, et quasi alere studuerint, asseverans esse beatos: quia et eadem Dei Genitrix, et indè quidem beata, quia Verbi incarnandi ministra facta est temporalis; sed indè multo beatiõr, quia ejusdem semper amandi custos manebat æterna.

Te Deum laudamus...

AD LAUDES,

et per horas, antiphona.

Sapiëntia ædificavit sibi do-

mum, et propósuit mensam suam.

Psalmus: Dóminus regnâvit... *cum reliquis de Officio parvo B. M. V.*

Aña. In altíssimis habitâvi, et thronus meus in columna nubis.

Aña. Eréxit Jacob lápidem in título: Verè locus iste sanctus est, et ego nesciêbam.

Aña. Fundâta est domus Dómini secus decûrsus aquarum, et flúmina non óbruent illam.

Aña. Fundâbo te in saphîris, ponam jáspidem propugnâcula tua.

Capitulum. Eccl. 24.

In ómnibus réquiem quæsi vi, et in hæreditate Dómini morâbor, et dixit mihi Creatôr ómnium: In Jacob inhábita, et in Israël hæreditare, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.

Grata Virgini Mariæ,
Praesidi dulcíssimæ,
Gáudeat sublîme donum
Cóncinens Hispânia,
Occupet nec ulla mentes
Impudens obliuio.
Virgo stans super columnam
Fulget aede máxima,
Excubantes hinc et inde
Lámpades pulcherrimæ,

Nocte certâtim diêque
Dulce lumen offerunt.
Quæ patres cœpère primi
Tecta cultu simplici,
Pósteri majóre sumptu
Promovéntes éxstruunt:
Prisca paupértas placébat,
Nec novus mos displicet.

Nempe devótas ad aras
Súpplîces se cónferunt,
E remótis dona terris
Consecrántur ædibus,
Spargit unde Virgo clemens
Grátias ubérrimas.

Sit tibi virtus, decúsque
Christe nate Virgine,
Sit Patri Laus, et Datóri
Gratiârum Flámini,
Una júgiter canâtur
In tribus divínitas.
Amen.

Ÿ. Ora pro nobis, sancta María, advocâta nôstra.

ñ. Ut digni efficiâmur promissionibus Christi.

Ad Benedictus, antiphona.

Sanctificâvit Dóminus tabernâculum suum: benedícta glória Deiparæ de loco sancto suo.

ORATIO.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per gloriosíssimam Filii tui Matrem cœléste præsidium nobis mirabiliter præparásti; concède propítius, ut quam peculiári título de Columna pia de-

votiône venerâmur, ejus perpétuo protegâmur auxilio: Per eúndem Dominum nostrum...

Ad Tertiam, aña.

In altíssimis habitâvi...

Capitulum. In ómnibus réquiem... *ut supra.*

ñ. *breve.* Spécie tua. * Et pulchritúdine tua. Spécie tua...

Ÿ. Inténde, prospère procédè, et regna. Et pulchritúdine...

Glória Patri... Spécie tua...

Ÿ. Adjuvâbit eam Deus vultu suo. ñ. Deus in médio ejus non commovébitur.

Ad Sextam, aña.

Eréxit Jacob...

Capitulum. Eccl. 24. b

Et sic in Sion firmâta sum, et in civitate sanctificâta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicâvi in póculo honorificâto, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea.

ñ. *breve.* Adjuvâbit eam * Deus vultu suo. Adjuvâbit eam. Ÿ. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri... Adjuvâbit eam. Ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ñ. In tabernâculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, aña.

Fundâbo te...

Capitulum. Eccl. 24. b

In platéis sicut cinnamómum et balsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitatem odóris.

ñ. *breve.* Elégit eam Deus.

* Et præelégit eam. Elégit eam...

Ÿ. In tabernâculo suo habitare facit eam. Et præelégit... Glória

Patri... Elégit eam... Ÿ. Diffusa

est gratia in lábiis tuis. ñ. Prop-

térea benedíxit te Deus in

ætérnum.

In secundis Vesperis omnia

ut in primis, excepta antiphona

ad Magnificat:

Réspice de cœlo, et vide, et

visita vineam istam, quam

plantâvit dextera tua, et per-

fice eam.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

Oratio, ut supra.

primogénita ante omnem creaturam: Ego feci in caelis ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nébula texi omnem terram: Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum caeli circui sola, et profundum abyssi penetravi, in fluctibus maris ambulavi, et in omni terrasteti: et in omni populo, et in omnigente primatum habui: et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcavi: et in his omnibus requiem quaesivi, et in hereditate Domini morabor: Tunc praecipit, et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabitata, et in Israël hereditare, et in electis meis mitte radices.

ñ. Vidi speciosam.... 3.

Lectio II.

Ab initio, et ante secula creata sum, et usque ad futurum seculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Ecce sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Ierusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plan-

tatio rosae in Jericho: Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris: et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus.

ñ. Beatissima Virgo... 4.

Lectio III.

Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. Ego mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. In me gratia omnis viae et veritatis, in me omnis spes vitae et virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implerini: spiritus enim meus super mel dulcis, et hereditas mea super mel et favum: memoria mea in generationes seculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur: et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt.

ñ. Jacobus Apostolus... 4.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Homilia contra Nestorium.

Lectio IV.

Nilarem video caetum Sanctorum omnium, qui convenerunt promptis animis, a sancta Dei Matre Maria semper virgine convocati. Laus et gloria sit tibi, sancta Trinitas, quae omnes nos ad hanc celebritatem convocasti. Sit etiam tibi, sancta Dei Mater, laus. Tu enim es pretiosa margarita orbis terrarum: tu lampas inextinguibilis, corona virginitatis, sceptrum orthodoxae fidei, templum indissolubile, continens eum qui nusquam contineri potest, mater et virgo, per quam benedictus, qui venit in nomine Domini, in sanctis Evangelii nominatur.

ñ. Haec est domus... 5.

Lectio V.

Per te Trinitas sanctificatur, per te crux pretiosa celebratur, et adoratur in toto orbe terrarum. Per te exultat caelum, laetantur Angeli et Archangeli, fugantur daemones, et homo ipse ad caelum revocatur. Per te omnis creatura idolorum errore detent-

ta, conversa est ad agnitionem veritatis, et fideles homines ad sanctum baptisma pervenerunt, atque in toto orbe terrarum constructae sunt Ecclesiae.

ñ. Ad simulacrum... 5.

Lectio VI.

Te adutrice, gentes veniunt ad poenitentiam. Quid plura? Per te unigenitus Dei Filius vera illa lux effulsit sedentibus in tenebris et umbra mortis. Per te Prophetæ praenuntiaverunt, per te Apostoli salutem gentibus praedicaverunt. Quisnam poterit tuarum laudum praeconia explicare, Maria mater et virgo? Hanc, fratres dilectissimi, celebremus, ejus Filium Ecclesiae sponsum immaculatum adorantes: cui honor et gloria in secula seculorum. Amen.

ñ. Vox turturis audita... 6.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII Cap. 11. d.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis
Crysostomi.

In Joannis cap. 2. Hom. 20
circa finem.

Cum audieris mulierem illam, dicentem: Beatus venter, qui te portavit, et ubera quæ suxisti: deinde Dominum respondentem: Quinimmò beati, qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud: ea sententia dictum existima, non quòd matrem negligeret, sed nihil ei utilitatis matris nomen allatûrum ostenderet, nisi bonitate, et fide præstaret. Quòd si Mariæ nihil sine virtute maternâ charitas erat profutura, longè minus nobis patris, fratris, matris, filii bonitas, nisi aliquid nostrum afferamus.

R. Insigni beneficio.... 7.

Lectio VIII.

In nullo namque alio nisi in solius sui ipsius virtutibus post divinam gratiam de salute cuiusdam sperandum est. Nam si id profuturum erat per se Mariæ, profuisset etiam Judæis, quò-

Missa *Salve, Sancta Parens* de tempore cum oratione

Officii, et *Credo*.

Præfatio *Et te in festivitate...*

PAMPILONA:

Typis Francisci Erasmi et Rada.—1863.

rum consanguineus erat Christus secundum carnem: profuisset civitati in qua natus est, profuisset fratribus: atqui dum fratres rerum suarum curam habuerunt, nihil eis propinquitatis nomen profuit, sed cum reliquo mundo damnandi erant.

R. Tu gloria Jerusale... 8.

Lectio IX.

Tunc autem admirationi esse cœperunt, quando propria claruerunt virtute, patria verò nihil inde consecuta cecidit, et incendio absumpta est: concives miserè interempti perièrunt; consanguinei secundum carnem nihil ad salutem lucrati sunt, deficiente virtutis patrocinio. Verum Apostoli ante omnes clarissimi evaserunt, cum se ad veram et expetendam ejus familiaritatem consuetudinèque per obedientiam contulerunt. Hinc intelligimus, fide semper nobis opus esse, et vita, quæ virtutibus luceat: hæc dumtaxat salvos nos facere poterit.

Te Deum laudamus...

